

af døvstumme Personer fra de forskellige Kommuner: saa snart man kommer over Antallet 1, aftager Kommunernes Antal overmaade stærkt. Der blev fra Ordførerens Side og fra de andre Talere udtalt Ønske om, at saadanne haardt medtagne Kommuner kunde faa nogen Lempelse. Nu maa jeg for at forebygge en Misforstaaelse gøre opmærksom paa, at det, der er Tale om her, er Forhøjelse af Kontingentet. Talen er ikke om, hvorvidt de Kommuner, der hidtil havde betalt for et større Antal end 3—4 Alumner, for Fremtiden, skulde have en Lettelse i den hidtidige Betaling. Spørgsmaalet har blot været, hvorvidt disse Kommuner kunde med den Forandring, der nu foretages, faa en Lettelse i det Merktingent, de skulle udrede, og jeg tror at kunne tilsige det høje Ting, at det vil være muligt at ordne denne Sag rent administrativt i Henhold til Lovbestemmelserne. I Loven er der, som Ordføreren ogsaa gjorde opmærksom paa, ikke foreskrevet, at Anstalterne skulle have de 650 Kr. for hver Alumne, de have, men de skulle have indtil denne Sum, og der bliver altsaa et Spillerum, hvorved der sagtens kan foretages en Udligning for de forholdsvis faa Kommuner, der her bliver Tale om.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) nævnede igen sit Ønske om, at Bestyrelserne for Abnormanstalterne maatte blive sammensat saaledes, at Ledelsen kom i stærkere Rapport til det Lag af Befolkningen, der sender Alumner til Anstalten. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem egentlig mener, at de nuværende Bestyrelser ikke skulde have Rapport til disse Befolkningslag. Jeg maa minde det ærede Medlem om, at ved Sagens første Behandling fremhævede det ærede Medlem Ribe, og jeg tror, det ærede Medlem end ogsaa i meget høje Toner udtalte sig om den fortrinlige Administration af Anstalten. Men der sidder tre Embedsmænd i Bestyrelsen (*Sabroe*: Det er den økonomiske Ledelse). Ja, men det ærede Medlem vil sikkert indrømme, at naar selve Ledelsen af Anstalten er god, saa er Bestyrelsen ret ansvarsfri, og saa bør den egentlig ogsaa have nogen Fortjeneste af, at Ledelsen er god, for det er dog den, som har Styrelsen af Sagen. Jeg er helt enig med det ærede Medlem i, at til Bestyrelsen af saadanne Anstalter bør kun vælges Personer, som virkelig have en levende og stærk Interesse for de abnorme, som skulle underholdes, oplæres og passes paa i disse Anstalter.

Men hvilke Befolkningslag, Bestyrelsesmedlemmerne komme fra, synes jeg, at man i en Lov helt skulde afholde sig fra at bestemme noget om. Det ærede Medlem vil sikkert være fuldt enig med mig i, at den varme Interesse og personlige Optagethed i en saadan Retning bestemmes aldeles ikke af, fra hvilket Lag man kommer.

Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) har som altid en vaagen Mistanke om, at naar det gælder Byggeri eller saadant indenfor et Ministerium, handles der ret uforsvarligt. Jeg tør forsikre det ærede Medlem, at saa længe jeg er Minister, skal der ikke blive Lejlighed for det ærede Medlem til efter saadanne Byggeforetagerer at komme og sige, at dette var noget, som vi ikke i Forvejen havde set eller kunde beregne, og at der er igen et Eksempel paa, at man fra Statens Side bygger uforsvarligt.

Jeg takker altsaa for Udvalgets Betænkning og glæder mig til, at dette Lovforslag kan blive behandlet ogsaa i det andet høje Ting og mulig blive ophøjet til Lov endnu i denne Samling.

Sabroe: Jeg er naturligvis ganske enig med Ministeren i, at man ikke bør se paa, hvorfra Bestyrelsesmedlemmerne komme, men paa, hvad Interesse og Forstaaelse de have af den paagældende Sag. Men jeg vilde gerne bede Ministeren overveje Betimeligheden af at faa knyttet til Bestyrelserne for Aandssvageanstalter, Døvstumme- og Blindeinstitutter en Repræsentation for Kvinderne og Mødrene. Jeg tror, det vilde betyde noget for Børnene, om der i Bestyrelsen sad en Kvinde, som kunde tilføre denne ret ensidige Bestyrelse en Forstaaelse af de særlige Krav, som Kvinder rimeligvis ville stille til Behandlingen af Plejebørn. Det er altsaa ikke et Spørgsmaal alene om Udvidelse af Bestyrelserne, men om en Udvidelse, som kan bibringe Offentligheden større Tryghed.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Saa vidt mig bekendt, er der intet i Vejen for, at en Kvinde kan blive kaldet til at indtræde i Bestyrelsen for en af disse Anstalter straks. Der behøves ingen Lovændring dertil, og i paakommende Tilfælde skal jeg overveje, om der skulde findes en Kvinde, som var villig til og egnede sig til at tiltræde en saadan Bestyrelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.